

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/297/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611218244
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7611218244.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcu C. V., F. U. Y., T. Y. Č.. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Máriom Buksom, právne služby, s.r.o., so sídlom v Martine, Červenej armády č. 1, proti žalovanému Y. Ž., F. U. V., F. Č.. XXX/X, zastúpenému JUDr. Imrichom Tormom, LL.M. advokátom so sídlom v Košiciach, Vodná č. 3, o zaplatenie úrazovej renty 84.292,48 eura s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 23.3.2015 č.k. 5C/1/2012-184 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi zaostalú úrazovú rentu za obdobie od 10.1.2011 do 30.11.2013 v sume 5.237,03 eura a za obdobie od 1.12.2013 do 2.3.2015 v sume 3.012,90 eura, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Týmto rozsudkom rozhodol súd prvého stupňa o peňažnom nároku žalobcu titulom škody -úrazovej renty.

Pri rozhodovaní vychádzal súd prvého stupňa zo zistenia, že žalobca v konaní uplatnil nárok na úrazovú rentu, pričom rozsudkom zo dňa 28.11.2013 č.k. 5C/1/2012-138 zaviazal žalovaného platiť žalobcovi úrazovú rentu mesačne v sume 200,- eur dňom od 10.1.2015 do budúca, pričom zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zaostalú úrazovú rentu za obdobie od 10.1.2011 do 30.11.2013 v sume 1.704,906 eura a v prevyšujúcej časti žalobu ohľadom zaostalej úrazovej renty v sume 5.237,03 eura zamietol. Dôvodom zamietnutia bola skutočnosť, že súd vychádzal z názoru, že uvedená suma bola žalobcovi vyplatená poisťovňou. Vzhľadom na to, že v zamietajúcom výroku rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo zrušené súd prvého stupňa opätovne vykonal dokazovanie a dospel k záveru, že zo strany Allianz-Slovenskej poisťovne a.s. Bratislava bola síce žalobcovi poskytnutá suma 5.237,03 eura, avšak za obdobie od 9.1.2010 do 8.1.2011, teda preukázateľne nie za obdobie požadované žalobcom, t.j. od 10.1.2011 do 30.11.2013. Z uvedeného dôvodu preto dospel k záveru, že žalovaný je povinný doplatiť žalobcovi na zaostalej rente za uvedené obdobie od 10.1.2011 do 30.11.2013 sumu 5.237,03 eura. Keďže právoplatným rozsudkom bola určená povinnosť žalovanému platiť žalobcovi úrazovú rentu mesačne vo výške 200,- eur a žalobca požadoval zaviazať žalovaného zaplatiť zaostalú úrazovú rentu ku dňu rozhodnutia súdu, vyčíslil súd ďalej nedoplatok na úrazovej rente za obdobie od 1.12.2013 do 2.3.2015 v sume 3.012,90 eura.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a účastníkom trovy nepriznal z dôvodu, že v prejednávanej veci každý z účastníkov mal v konaní len čiastočný úspech.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a vo výroku o trovách konania aj žalobca.

Žalobca žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že súd o trovách nesprávne rozhodol ak vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p., pretože mal starostlivo zvážiť, či nebol dôvod postupovať podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a to najmä vo vzťahu k okolnostiam prípadu, kedy je evidentné, že celé konanie bolo zapríčinené spáchaním trestného činu žalovaným, ako aj tým, že súd pri rozhodovaní o výške úrazovej renty podľa pripustenej zmeny návrhu vzal do úvahy osobné, zárobkové a majetkové pomery žalovaného a výšku tejto renty znížil. Práve v dôsledku uplatnenia moderačného práva súdu, ktoré využil pri znížení úrazovej renty, došlo k tomu, že každý z účastníkov mal vo veci čiastočný úspech.

Žalovaný v odvolaní žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh v časti zaostalej úrazovej renty za obdobie od 10.1.2011 do 30.11.2013 v sume 5.237,03 zamietne a prizná mu náhradu trov konania. V odvolaní uviedol, že súd na pojednávaní dňa 2.3.2015 pripustil zmenu žalobného návrhu tak, že predmetom konania sa stala úrazová renta za obdobie od 1.12.2013 do 2.3.2015 v sume 3.012,90 eura. Pokiaľ teda súd rozhodol rozsudkom aj o nároku na zaostalú rentu za obdobie od 10.1.2011 do 30.11.2013 nad sumu 1.704,906 eura, ktorý žalobca už nepožal do petitu zmeneného na pojednávaní jeho rozhodnutie je ultra petitum, nakoľko podľa zmeny petitu vykonanej zo strany žalobcu na pojednávaní dňa 2.3.2015, v spojení s nenaplnením podmienok pre postup ultra petitum podľa § 153 ods. 2 O.s.p. na to konajúci súd nebol oprávnený. Za nesprávny považoval aj výrok o trovách konania, nakoľko súd pri rozhodovaní nezohľadnil dôsledne ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a má teda za to, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania a to podľa ktoréhokoľvek ust. § 142 O.s.p., nakoľko je zrejmé, že pomer úspechu (94,404%) a neúspechu (5,596%) v tomto konaní je evidentne v prospech neho. Ak mu súd nepriznal náhradu trov konania vec nesprávne právne posúdil.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolania účastníkov nie sú dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ak dospel k záveru o dôvodnosti žalobného návrhu vo vzťahu k úrazovej rente, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak žalobe vyhovel. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvého stupňa poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K odvolaniu žalovaného je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že na pojednávaní konanom dňa 2.3.2015 došlo k zmene žalobného návrhu tak, že predmetom konania bol iba žalobcom uplatnený nárok v sume 3.012,90 eura ako zaostalá úrazová renta za obdobie od 1.12.2013 do 2.3.2015 a v prevyšujúcej časti ohľadom priznanej zaostalej úrazovej renty v sume 5.237,03 eura za obdobie od 10.1.2011 do 30.11.2013 súd rozhodol ultra petitum.

V prejednávanej veci z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca v konaní okrem iného uplatnil na pojednávaní dňa 20.12.2012 nárok ako nedoplatok na úrazovej rente za obdobie od 8.1.2011 do dňa vyhlásenia rozsudku. Ku dňu vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa dňa 28.11.2013 vyčísli žalobca úrazovú rentu v sume 6.941,93 eura. Súd prvého stupňa rozsudkom z uvedeného dňa č.k. 5C/1/2012-138 zaviazal zaplatiť žalovaného žalobcovi zaostalú úrazovú rentu ku dňu vyhlásenia rozsudku (30.11.2013) v sume 1.704,90 eura, v prevyšujúcej časti ohľadom sumy 5.237,03 eura žalobu zamietol.

Odvolací súd uznesením zo dňa 5.11.2014 č.k. 1Co/96/2014-172 potvrdil rozsudok vo vyhovujúcom výroku ohľadom zaostalej úrazovej renty v sume 1.704,90 eura a v prevyšujúcej časti zamietajúceho výroku v sume 5.237,03 eura rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Predmetom konania v konaní pred súdom prvého stupňa teda bol opätovne nárok žalobcu na zaostalú úrazovú rentu od 8.1.2011 do dňa vyhlásenia rozsudku, preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak opätovne rozhodoval o žalobcom uplatnenom nároku na zaostalú úrazovú rentu za uvedené obdobie

a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi za obdobie od 10.1.2011 do 2.3.2015 zaostalú úrazovú rentu v sume 8.249,93 eura.

Nemožno preto súhlasiť s odvolacou námietkou žalovaného v tom, že súd ohľadom sumy 5.237,03 eura rozhodol ultra petitum v dôsledku zmeny žalobného návrhu na pojednávaní dňa 2.3.2015. Ako bolo vyššie uvedené žalobca v konaní uplatnil nárok na zaostalú úrazovú rentu za obdobie od 8.1.2011 do dňa vyhlásenia rozsudku, preto ak na pojednávaní vyčíslil zaostalú úrazovú rentu za ďalšie obdobie od 1.1.2013 do 2.3.2015 v sume 3.012,90 eura nemožno to považovať za zmenu žalobného návrhu. Pochybil preto súd prvého stupňa, ak na pojednávaní rozhodoval o prípadnej zmene žalobného návrhu, avšak uvedené procesné pochybenie súdu prvého stupňa nemalo za následok nesprávnosť rozhodnutia vo veci. Námietku žalovaného, že súd rozhodol ultra petitum by bolo možné považovať za dôvodnú iba v prípade, ak by zo strany žalobcu došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu ohľadom uplatnenej zaostalej úrazovej renty v sume 5.237,03 eura. Z jednotlivých procesných úkonov žalobcu však nemožno vyvodiť, aby došlo k čiastočnému späťvzatiu ním uplatneného nároku.

Za nedôvodné považuje odvolací súd aj odvolanie účastníkov vo vzťahu k výroku o trovách konania. Je nesporné, že každý z účastníkov mal v konaní úspech len čiastočný, preto správne súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané účastníkmi uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník. Žalobca ani žalovaný v odvolacom konaní úspech nemali, preto im odvolací súd náhradu trov konania nepriznal.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.